

εἰς τὴν ξηρὰν διὰ νὰ βοηθήσῃ ὑποδεχόμενος καὶ συγκρατῶν τὸ ριπτόμενον ἀπὸ τὸ πλοῖον πρὸς τὰ ἔξω σχοινίον (μπαρούμαν).

Καὶ βεβαίως εἴτε μὲ τὴν μίαν περίπτωσιν εἴτε μὲ τὴν ἄλλην ὁ Εὐριπίδης ἀσφαλῶς θέλει νὰ δείξῃ, ὅτι τὸ πλοῖον λόγῳ τῶν ἀντιξίων καιρικῶν συνθηκῶν ἀγκυροβολεῖ, καὶ ὁ ἀπόπλους καὶ ἡ διαφυγὴ τοῦ Ὀρέστου εἶναι ἀδύνατος, δυνατὴ δὲ καὶ βεβαία ἡ αἰχμαλωσία τῶν φυγάδων, ἡ ὁποία θὰ ἐπραγματοποιεῖτο (ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τοῦ θαύματος) μὲ πραγματικὴν ἐκστρατεῖαν ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ὄλων τῶν κατοίκων τῆς Ταυρικῆς καὶ ὄχι μόνον ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἐκείνων ὑπηρετῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον συνοδεύσει προηγουμένως τὴν Ἴφιγένειαν.

Καὶ παρουσιάζει αὐτὴν τὴν σκηνὴν ὁ Εὐριπίδης, διότι διαμένων εἰς τὴν Σαλαμίνα καὶ γράφων ἐκεῖ τὰς τραγωδίας του συχνότατα θὰ ἔβλεπε τοιαύτας ἀγκυροβολίας εἰς μέρη ἀλίμενα καὶ ἐρημικά, ὅπως θὰ ἔβλεπε καὶ πλοῖα παρασυρόμενα ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ τοῦ ἀνέμου εἰς ἐπικίνδυνα σημεῖα, καὶ κινδυνεύοντα νὰ ἐξοκειλοῦν ἢ προσκρούσουν ἐπὶ ὑφάλων ἢ βράχων, καθὼς καὶ τὰς κινήσεις τῶν ναυτῶν διὰ τὴν σωτηρίαν.

ΣΤΙΧΟΙ

Εἰς Λήθην καὶ Μνημοσύνην

Λήθη Μνημοσύνη τε, Διὸς μάλ' ἀνώμαλα τέκνα,
πρῶν με λιπεῖν ψυχῆν, κλυτε τόδ' ἐξόδιον.
Οὐ μὴν οὐδετέραν ὑμῶν (τί θεὸν κολαρεύσω
τὸν τρόπον ὑμνητῶν;) πᾶσαν ἐπαινέσομαι
μέμψιν ἔχων ἀμφοῖν. πολλῶν μιμηῖσκομαι αἰσχυρῶν,
πολλῶν δ' ἀμνηστῶ τῆς βιοτῆς χαρίτων.
Καίτοι πόσσ' ἄτλητ' αὖ ἐμοὶ καὶ ἀνάξια, Λήθη,
σὴν ὑπὸ νυκτερινῆν ἠφάνικας πτέρυγα,
καὶ σύ, Μνημοσύνη, πόσσης με δίδως ἀπολαύσαι
κῆρι πολυπλασίως μνησικαλοῦντα χαρᾶς
κἂν ἄγνωρις πάνθ' ἡμέρικόν τινα προσκονῆ ἦρω,
ὑμῶν ἐστὶ πυροῦ θ' ἢ κρίσις ἠδ' ἀχύρου.
Νῦν δὲ γεγηρακῶς δέομαι· μὴ λήγετε δοῦσαι
λήθην μὲν φάτων, μνημοσύνην δὲ καλῶν·
δεύτερον ὑστάτιόν θ' ὑμᾶς, κόρυα Διός, αἰτῶ
τοῖς ποτέ μοι πιστοῖς πίστιν ἔχειν μ' ἐς αἰί.